

* * de les meves ~~de les meves~~ *Wolff*

M'han dit que l'anunci ~~d'aquestes~~ composicions en forma de sardana ha produït estranyesa. - "Perqué us poseu a fer sardanes, vos també?" - m'ha preguntat algu.

Aquesta pregunta m'ha desconcertat bastant. He cregut entendre que els meus amics haurien rebut sense sorpresa l'anunci d'obres de tendències revolucionaries o d'avantguarda, però que les sardanes produïen una mena de desil·lusió, com si jo hagués traït alguna esperança. Voldria desfer aquest malentès.

No sé si és gaire oportu confessar una ambició - sigui la que sigui - en un instant tan compromès. Però si m'he de veure amb cor de fer-ne una, serà la següent: tinc ambicions de conservador, no de revolucionari. Cada vegada veig més difícil i més gran la desproporció entre aquesta ambició i les meves aptituds. Per això he tret, per exemple, del Concertino el lema que duia: semper idem sed non eodem modo. El considerava massa ambiciós. Però el mantinc com un desideratum, és el que sento més profundament. Em sentiria orgullós si d'aquí deu o vint anys el pogués aplicar amb justícia a una obra meva.

Les sardanes no responen pas a una actitud espiritual diferent de la que inspira les demés composicions meves. La tècnica ~~és~~ també la mateixa. La única diferència és en les idees - més senzilles en les sardanes - com és natural, tractant-se de música que hauria de poguer servir per a ballar. Soc un admirador de la sardana i de moltes sardanes de gran bellesa escrites per compositors catalans. De vegades em sembla que tinc una visió - una mica vaga encara - de la forma esplendorosa que podria arribar a assolir la sardana en el pervindre, donada la força de l'esperit racial que la va enlairant tan alterosament des dels sardanistes primitius. Només sento que les meves siguin tan incapaces de ~~expressar~~ traduir - només que fós vagament - aquests pressentiments.

Robert Gerhard.